



## **АНДРЕЄВ Фелікс Михайлович**

**(26.12.1936 – 01.01.2022)**

Фелікс Михайлович народився у м. Горький (Нижній Новгород) у сім'ї військового і вчительки. В школу пішов у 1944 році, за спогадами самого Фелікса Михайловича, «у будівлі школи було розгорнуто шпиталь, тож тимчасово вчилися у холодному, малопристосованому для навчання двоповерховому будинку, а зошити з чистописання робили з обгорткового паперу». Сім'я переїжджала за місцем служби батька, тож прийшлося змінити декілька шкіл, але завжди невеличкий на зріст хлопчина був відмінником, активістом і спортсменом. Фелікс регулярно займався легкою атлетикою, стрільбою (мав 2-й розряд зі стрільби з гвинтівки на 300 метрів) та баскетболом (у складі шкільної команди стали віце-чемпіонами області серед юнаків). А ще молодий Фелікс достроково закінчив музичну школу, добре грав на акордеоні, писав вірші.

В 1954 році Фелікс Михайлович закінчив із срібною медаллю середню школу в м. Пенза. Фелікс, а пізніше і його молодший брат В'ячеслав, вже за сімейною традицією обрали шлях військового. Успішно склавши десять іспитів, Фелікс отримав 47 балів з 50, та був прийнятий в Артилерійську радіотехнічну академію Радянської Армії (м. Харків). Під час навчання спритний юнак був членом збірних команд академії з баскетболу й пульової стрільби, чемпіоном академії зі стрільби (виконав нормативи 1 розряду), віце-чемпіоном із сучасного багатоборства.

В 1959 році Ф.М. Андрєєв закінчив АРТА РА за спеціальністю «інженер з радіолокації», отримавши диплом з відзнакою. Військову службу молодий офіцер проходив з 1959 по 1962рр. інженером на Державному науково-дослідному випробувальному полігоні №10 (м. Приозерськ, Казахстан). Там він займався випробовуваннями перших полігонних зразків вітчизняних станцій надгоризонтного виявлення балистичних та космічних об'єктів типу 5Н15 «Дністр» та 5Н15-М «Дністр-М». До речі, він не покинув спорт і в той період входив у збірні команди в/ч з баскетболу і пульової стрільби, приймав участь у змаганнях на першість Середньоазіатського ВО.

В 1962-1965 рр. Фелікс Михайлович навчався в ад'юнктурі АРТА РА. Після навчання й успішного захисту кандидатської дисертації (у 1966р), Андрєєв Ф.М. – викладач, старший викладач академії з перервою на навчання в докторантурі. У 1971 році Фелікс Михайлович очолив науково-дослідницьку групу при кафедрі засобів раннього виявлення балистичних ракет та космічних об'єктів для проведення наукових досліджень, пов'язаних із розробкою методів отримання й обробки інформації в РЛС НГО БКО при локації складних (багатоелементних) балистичних цілей (СБЦ). Пізніше Андрєєв Ф.М. став засновником наукової школи організації та проведення напівнатурних випробувань РЛС НГО БКО по багатоелементним цілям.

Дисертацію на здобуття наукового ступеню доктора технічних наук Ф.М. Андрєєв захистив у 1989 році. В ній були розроблені принципи виявлення СБЦ, побудови трактів обробки сигналів від таких цілей та вторинної обробки отриманої таким чином інформації.

У 1991р. Феліксу Михайловичу було присвоєно вчене звання «професор». З 1993 по 2004рр він був професором ХВУ, з 2004 по 2005 – професор Харківського університету

Повітряних сил ім.Івана Кожедуба. В 1996 році Фелікса Михайловича було звільнено з лав Збройних сил України, та напрямом його наукових інтересів у ХВУ на той час стало отримання й використання інформації про вищі похідні дальності в інформаційно-вимірювальних системах. За період служби в академії Фелікса Михайловича було нагороджено орденами «За службу Батьківщині в рядах ЗС СРСР» III ступеню (1978) та Пошани (1990). З 19 жовтня 2005 року Андрєєв Ф.М. отримує посаду професора кафедри теоретичної та прикладної системотехніки, а з 2008р. – професора кафедри електроніки ті управляючих систем факультета комп'ютерних наук Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна.

Андрєєв Фелікс Михайлович є автором концепції створіння й розгортання РЛС НГО БКО високої заводської готовності в Україні. Заслужений винахідник УРСР, мав більш ніж 60 авторських свідоцств на винаходи СРСР, 3 патента України, 12 патентів України на корисну модель. Лауреат премії МО СРСР та Держкомітета народної освіти СРСР III ступеню (1988), академік Міжнародної АН Прикладної радіоелектроніки (1993). Він був автором більш ніж 250 наукових та науково-методичних праць, серед яких 4 підручника. Фелікс Михайлович як високоосвічений фахівець підготував двох докторів та дев'ятнадцять кандидатів технічних наук. Мав 10 медалей, Почесну грамоту Харківської обласної адміністрації (2001) та Грамоту Департаменту з гуманітарних питань Харківської міської ради.

Окрім науки, Фелікс Михайлович захоплювався суспільно-історичними розслідуваннями, за результатами чого з'явилися такі неймовірно цінні видання як: «Тайное становится явным»: Страницы истории подготовки офицерских кадров для РЛС дальнего обнаружения ПРН и ПРО (2014); «Каразінці – родоначальники імпульсної радіолокаційної техніки»: науково-популярний нарис до 210-річчя Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (2015); «Выдающиеся личности Военной инженерной радиотехнической академии имени Л.А.Говорова»: Страницы истории (2016); «Героїчні особистості Харківського університету імені В. Н. Каразіна (до 212-х роковин Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна)»: біографічний довідник (2017); «Харьковская научная школа средств защиты импульсных РЛС от маскирующих пассивных помех: монография» (2019).

Таким він був. Цілеспрямований, завзятий, активний. Мав грандіозні плани щодо створення історії кафедри, яка стала його останньою домівкою. Не дозволяв собі зневіри й песимізму навіть тоді, коли доля приносила неприємні «сюрпризи». І з лікарняного ліжка міг підтримати «бойовий дух» колег. І при всьому – дуже відкрита, добра, щира людина з м'якою посмішкою без пафосу і з пречудовим почуттям гумору. Здавалося, що то була Душа факультету. Тепер – нема, порожнеча...Спочивайте з миром, Феліксе Михайловичу. А ми – пам'ятаймо.